

Mi újság?

SZENT LÁSZLÓ-ÉV
2017

A Magyar Szentek Templom havi tájékoztató lapja. 2017. április

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Illyés Gyula: **Feltámadás**

Férgével, savával a szorgos
föld, az anyaföld, a meleg,
lemossa rólam testemet,
leszed rólam mindent mi mocskos.

Mert áldozás lesz! Tegnap gyóntam!
Gábiel csöndít a toronyban
és maga Jézus mond misét!

Kitörölve a szemüreg,
a csigolyák, a bordák sorra.
Mint anyámtól hajdan, topogva
várom ünnepi ingemet.

Fussunk; nehogy egy utcasarkon
egy kósza vétek nyakonkapjon
mielőtt befogad az ég.

„Alleluja, örvendezzünk!”

Várjuk az ünnepeket. A Húsvétot megelőző hetek alkalmasak arra, hogy újra számba vegyük gondolatainkat hitünkéről, családukról, magunkról. Kis és nagy dolgok, ünnepek és az egymást követő hétköznapiak – mennyi minden történik velünk. Néha úgy érezzük, belefáradunk a hétköznapiak taposómalmába. Rohanunk, tesszük a dolgunkat, elfelejtünk megállni. Elfáradunk, és nehezen tudunk nevetni. Talán bőjtöltünk is, megtartva vallásunk hagyományait. Megtisztultunk hitünk tanítása szerint. Más emberek lettünk, hiszen tudjuk, helyünk van a világban, mert áldozatot hozott értünk Jézus. Mennyi minden történik velünk. Voltak ünnepek, és a józan hang győzött a gyűlöletkeltők, kirekesztők hangzavara fölött. Csak a szeretet győzhet a gyűlölet felett. Csak akkor nem volt hiábavaló az áldozat, ha élünk az erővel, amelyet általa mindnyájan megkaptunk. „Örvendetes napunk támadt, Jézus Krisztus, mert feltámadt.”

„Örvendetes”: nagyon fontos szó. A hétköznapiak rohanásában, elsűrűlő egyformaságában elfelejtjük, hogy vannak örvendetes napok, percek, események. Már akkor is sóhajtozunk, panaszkodunk, ha tulajdonképpen lehetne örülnünk is. Mennyire tudjuk pedig, hogy mit jelent a felvillanó öröm egy arcon, mit jelent a szeretet mosolya. Csak el kellene kezdenünk örvendezni, hogy

megváltozzon a hétköznapiak szürkesége. Zöldellnek már a fák, a harsogó tavasz még az utcákat elborító szemetet is elnyomja. Még az összefirkált falak sem annyira visszataszítóak. Süt a nap, és tisztábbnak érezzük magunkat a fényben. A napfényben több a gyerek az utcán, jó nézni az öregeket a tereken üldögélve. Mintha derűsebb volna a hétköznapiakban megfáradtak arca. Könnyebb a tavaszi napfényben a jóra, a szeretetre figyelni. Az örök körforgás. Tél után a tavasz, a bőjt után a feltámadás. Hétköznapiak és az ünnepek.

Végezzük a dolgunkat. Felneveljük a gyerekeinket, figyeljük unokáink növekedését. Megtanítjuk őket nagyanyánk tanítására. Továbbadjuk emlékeinket a gyerekkorunkból. Megértetjük velük, hogy csak a szeretet lehet a közös nyelv ember és ember között. Megértetjük, hogy a gyűlölet világa nem az Ő világa, aki érettünk keresztre feszített és harmadnapra feltámadott. Elmondjuk a hitet az örökkévalóságról, és az örök valóságról. Megtanítjuk az élet örök rendjét, az örökös újrakezdés törvényét.

Örvendezzünk! Jézus feltámadott, meghozta az áldozatot értünk, mindnyájunkért. Legyen erőnk mindig újra és újra talpra állni, újra és újra folytatni az életünket. Ismeretlen anyáink és apáink így nevelték az új és új generációkat, átadva nekünk is a titkot a tavaszok örök visszatéréséről, a Feltámadásról.

Lux Judit

Hogyan készülünk a húsvéti szentgyónásra? – Ferenc pápa lelkitükre

Általános kérdések

1. Hogyan indulok el gyónni? Őszintén vágyom a megtisztulásra, a megtérésre, életem megújítására, bensőségeiből kapcsolatra Istennel; vagy csak tehernek tartom, amelyet ritkán veszek a vállamra?

2. Nem felejtettem-e ki, vagy szándékosan nem hagytam-e ki halálos bűnt korábbi gyónásaimból, vagy legutóbbi szentgyónásomból?

3. Elvégeztem-e a kapott elégtételt? Helyrehoztam-e a bűnömrel okozott kárt? Próbáltam-e megvalósítani életem jobbítására tett ígéretemet?

I. Az Úr mondja: „Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből!”

1. A szívem valóban Istenre irányul? Elmondhatom-e, hogy mindennél jobban szeretem Őt, és szeretetből tartom meg hűségesen a parancsolatait? Nem kötnek-e magukhoz túlságosan a mulandó dolgok? Jó szándékkal cselekszem-e mindig?

2. Szilárd-e a hitem Istenben, aki a Fiában szól hozzánk? Maradéktalanul ragaszkodom-e az Egyház tanításához?

Törődtem-e a lelkem formálásával Isten Igéjének hallgatásával, hitoktatáson való részvétellel, a hitre ártalmas dolgok kerülésével? Megvallottam-e mindig és bátran Istenbe és az Egyházba vetett hitemet? Látható-e magánéletemben és a közéletben való részvételemben, hogy katolikus vagyok?

3. Imádkozom-e reggel és este? Imádságom szívből jövő beszélgetés-e Istennel? Nem üres megszokás? Fel tudtam-e ajánlani Istennek gondjaimat, örömeimet, fájdalmaimat? Tudok-e bizalommal Hozzá menekülni a kísértések idején is?

4. Tisztelem és szeretem-e Isten szent nevét? Nem bántottam-e káromlással, hamis esküvéssel vagy nevének felesleges emlegetésével? Nem voltam-e tiszteletlen a Szűzanya és a szentek iránt?

5. Megszentelem-e a vasárnapot és az Egyház ünnepeit szentmisén és egyéb ájtatosságokon való tevékeny és figyelmes részvétellel? Kerültem-e ünnepnapokon a szükségtelen munkát? Évente legalább egyszer, Húsvét táján meggyóntam-e?

6. Nincsenek-e más isteneim, azaz dolgok, amelyek teljesen lekötnek és amelyekben jobban bízom, mint Istenben, például a gazdagság, babonák, mágiás praktikák?

II. Az Úr Krisztus mondja: „Szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket!”

1. Szeretem-e igazán a felebarátaimat? Nem élek-e vissza azzal, hogy érdekeim eszközeként használom őket? Nem viselkedem-e velük úgy, ahogy nem szeretném, ha velem szemben viselkednének? Szavaimmal és tetteimmel nem okoztam-e botrányt?

2. A családban türelmemmel és szeretetemmel hozzájárultam-e a többiek derűs békéjéhez?

A család egyes tagjainak kérdései:

– Gyermekek: Engedelmes voltam-e szüleimnek? Becsültem és szerettem-e őket? Nyújtottam-e nekik segítséget lelki és anyagi bajaikban? Az iskolában jól tanulok-e? Tisztelem-e tanítóimat, nevelőimet? Jó példát adtam-e minden helyzetben?

– Szülők: Törődtem-e gyermekeim katolikus nevelésével? Jó példát adtam-e nekik? Támogattam-e, irányítottam-e őket tekintélyemmel?

– Házastársak: Hűséges voltam-e mindig érzelmeimben és tetteimben? Megértő voltam-e nehéz helyzetekben?

3. Tudok-e önzetlenül adakozni a nálam szegényebbeknek? Amennyiben rajtam áll, védem-e az elnyomottakat és segítem-e a rászorulókat? Nem vagyok-e érzéketlen vagy kegyetlen a felebarátaimmal, különösen a szegényekkel, gyengékkel, öregekkel, a lecsúszottakkal, bevándorlókkal?

4. Tudom-e, mi a küldetésem a földi életben? Részt veszek-e az Egyház apostoli és karitatív munkájában, a plébánia életében és kezdeményezéseiben? Imádkozom-e, és megteszem-e a magamét az Egyház és a világ gondjaiért, például az Egyház egységéért, a misszióért, az igazságosság és a béke ügyéért?

5. Szívemen viselem-e a közösség közjavát, amelyben élek? Nem keresem-e csak a saját érdekeimet? Lehetőségeim szerint részt veszek-e olyan kezdeményezésekben, amelyek az igazságosságot, a jó erkölcsöket, az egyetértést és a jótékonyt szolgálgják? Teljesítem-e polgári kötelességeimet? Becsülettel fizetem-e az adókat?

6. Igazságos, elkötelezett, becsületes vagyok-e a munkámban? Szívesen teszek-e szolgálatokat a közjóért? Megfizettem-e az igazságos bért a

munkásaimnak és alárendeltjeimnek? Betartottam-e szerződéses kötelezettségeimet? Hűséges vagyok-e ígéreteimhez?

7. Engedelmes vagyok-e a törvényes hatalomnak? Megadom-e neki a kellő tiszteletet?

8. Ha valamilyen tisztségem van, vagy vezető vagyok, nem csak a saját érdekeimet nézem-e? Tudok-e a szolgálat szellemében dolgozni mások javára?

9. Szolgáltam-e az igazságot és a hűséget? Nem ártottam-e a felebarátaimnak hazugságokkal, rágalommal, megszólásokkal, megalapozatlan ítéletekkel, titkok megsértésével?

10. Nem bántottam-e a felebarát testi épségét? Nem sértettem-e a becsületét? Nem okoztam-e neki anyagi kárt? Nem követtem-e el abortuszt? Nem tanácsoltam-e másnak az abortuszt? Nem hallgattam-e olyan helyzetekben, amikor buzdíthattam volna a jóra?

Házaseletemben igazodom-e az Egyház tanításához a fogamzás és az élet tisztelete kérdéseiben? Nem vétettem-e saját testi épségem ellen (például sterilizálással). Hűséges voltam-e gondolatban is mindig a páromhoz?

Nem gyűlölködtem-e? Nem vagyok-e veszekedős? Sértő és ingerlő szavaimmal nem szítottam-e ellentétet vagy haragot?

Nem mulasztottam-e el vétkesen és önző módon felebarátom ártatlanságának védelmét? Vezetés vagy közlekedés közben nem veszélyeztettem-e önmagam vagy mások életét?

11. Loptam-e? Nem kívántam-e jogtalanul más dolgait? Nem okoztam-e kárt mások tulajdonában? Visszaadtam-e, amit elvettem? Helyreállítottam-e az okozott kárt?

12. Ha bántás ért, kifejeztem-e békülési készségemet és megbocsátásomat Krisztus szerelméért? Nem őrzök-e haragot vagy bosszúvágyat a szívemben?

III. Az Úr Krisztus mondja: „Legyetek tökéletesek, miként a ti Mennyei Atyátok tökéletes!”

1. Milyen az alapvető beállítottságom? Az örök élet reményében élek-e? Törődtem-e lelki életem ápolásával imádsággal, elmélkedő szentírásolvasással, szentségekhez járulással? Gyakoroltam-e önmegtagadást? Elszánt és kész vagyok-e a rossz szokások megfékezésére, a szenvedélyek és perverz hajlamok feletti uralkodásra?

Megfékeztem-e az irigységet és torkosságot?

Nem vagyok-e hiú és gőgös? Nem helyezem-e magamat mindig mások elé és mások fölé? Nem kényszerítem-e másokra akaratomat úgy, hogy eltiprom a szabadságukat és semmibe veszem a jogaikat?

2. Hogyan használtam fel Istentől ajándékba kapott talentumaimat: az időmet, képességeimet, erőimet? Eszköznek tekintem-e mindezt, hogy napról napra gyarapodjam a lelki élet tökéletességében és a felebarát szolgálatában? Nem vagyok-e tehetetlen és lusta? Hogyan használom az internetet és a média többi eszközét?

3. Hívó lélekkel és türelemmel viseltem-e a bajokat, szenvedéseket, megpróbáltatásokat? Hogyan próbáltam

önmegtagadásokat gyakorolni azért, hogy kiegészítsem azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből? Megtartottam-e becsülettel a böjti törvényeket?

4. Megőriztem-e – állapotomnak megfelelően – testem szemérmes tisztaságát, meggondolva, hogy a test a Szentlélek temploma, és a dicsőséges feltámadásra hivatott? Vigyáztam-e érzékeimre? Kerültem-e lelkem és testem bemocskolását tisztátalan gondolatokkal és vágyakkal, szemérmetlen szavakkal és cselekedetekkel? Megengedtem-e magamnak az emberi és keresztény méltóságot sértő olvasmányokat, társalgásokat, rendezvényeket és szórakozásban való részvételt? Viselkedésemmel nem botránkoztattam-e másokat?

5. Félelemből vagy képmutatásból nem viselkedtem-e lelkiismeretem ellenére?

6. Törekedtem-e arra, hogy mindig és mindenben Isten gyermekeinek szabadságával és a Szentlélek törvénye szerint éljek? Nem szolgáltattam-e ki magamat a szenvedélyeimnek?

7. Nem mulasztottam-e el olyan jótetteket, amelyeket megtehettem volna?

(forrás: Magyar Kurír)

A hónap magyar szentje

Szent Adalbert, főegyházmegyénk védőszentje (957 k. – 997)

Ünnepe: április 23.

A magyar kereszténység történetének kezdeténél ott találjuk Szent Adalbertet, a Csehországban született misszionárius és vértanú püspököt. Ő bérálta meg Szent István királyunkat. Az Esztergomi Bazilika eredetileg az ő tiszteletére lett felszentelve, és napjainkban is ő Főegyházmegyénk védőszentje.

Születésétől kezdve gyenge, beteges alkatú volt, de annál erősebb lelki erő hajtotta egészen a vértanúság hősiességéig.

Eredetileg nem gondolt egyházi pályára. Lovag szeretett volna lenni, hogy szolgálatára legyen annak a III. Ottó császárnak, akivel ifjúkorában együtt nevelkedett.

Az Úr meghívására azonban elhagyja az udvart, hogy Szent Benedek szerzetesrendjébe lépjen. Nem sokáig maradhatott azonban a kolostor szent légkörében, mert 24 esztendősen egyenesen Prága érsekévé nevezik ki. S ezzel megkezdődik számára a vértanúság. Csehország és Prága legnagyobb részben még pogány volt, a cseh nép szívtelen, kegyetlen, vérengző, gyűlöletében nem ismert határt. A fiatal püspök ilyen nép között élt, imádkozott és sírt. Folytonosan jót tett, de jótéteményeiért ellenségeskedéssel, halálos fenyegetésekkel kellett szembenéznie.

Adalbert azonban nem félt a pogányok dühétől. Szívesen föláladozta volna életét Krisztusnak, csak hogy népét jobb útra térítse. Szomorúan kellett megállapítania, hogy fáradozásai nem hoznak semmiféle eredményt. Így megéri benne az elhatározás, hogy egyszerű szerzetesként fog küzdeni a lelkekért. Lerakja püspöki palástját, fejéről a püspöksüveget, előveszi a szerzetesi ruháját, s gyalog, mezítláb Rómába indul, az aventinói bencések Szt. Bonifácus kolostorába. Itt azt kérte, hogy az utolsó helyre fogadják be őt s ő végezzen minden szolgai munkát a ko-

lostorban. Mosta a kolostor lépcsőit, tisztogatta az edényeket, fogadta a zarándokokat, mosta és csókolgatta lábaikat. Mit tudták ezek a poros, fáradt emberek, hogy az, aki a lábukat mossa és ételükről, italukról, fekvőhelyükről gondoskodik, az egy fejedelmi ember s a püspöki trón magasságából szállt le, hogy utolsó legyen az emberek között. Néhány esztendő elteltével azonban pápai szó újra visszaküldi Prágába érseknek. Adalbert engedelmeskedik. Ám az ország határán a legrémesebb hírek fogadták. A pogány, konok, vérengző csehek kegyetlen kínzással kardélre

hányták a keresztényeket, fölégették a templomokat és Adalbert püspök négy testvérét is kivégezték. A lehetetlen helyzetben ekkor a Gondviselés Magyarországra vezérli: Esztergomba, Géza fejedelem udvarába. Géza fejedelem kitüntető figyelemmel fogadja és udvarában tartja. Adalbert püspök az, aki a fiatal István herceget megbérmálja és elindítja a szentek útján. Amint szent István vértanú kiimádkozta szent Pált, úgy szent Adalbert szent István királyt, Magyarország apostolát. Ha Adalbert nem imádkozik, ha nem sír, nem szenved, Magyarországnak nincs Szent Istvánja!

Adalbert püspök, miután a fiatal István hercegben megvetette a magyar kereszténység alapját, apostoli buzgóságtól hajtva Lengyelországba utazik tovább. Megalapítja a gnieźnoi érsekséget. Önmegtagadó életet él és asztalánál szegényeket lát vendégül. Amikor azt látta, hogy Lengyelországban is már szilárd a kereszténység alapja, a még pogány észak-német törzsekhez indul téríteni. 997-ben miseálmodzat közben ölik meg a pogány poroszok. Testét a gnieźnoi katedrálisban, majd 1036-ban Prágában temették el.

HÍREK - HIRDETÉSEK - PROGRAMOK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

Április 21-én szentségimádási nap a kápolnában.
április 23-án az **Isten Irgalmasság** vasárnapja,
április 24-án, hétfőn **Szt. Adalbert** püspök és vértanúnak, egyházmegyénk patrónusának ünnepe.
április 25-én, kedden **Szt. Márk** evangélista,
április 29-én, szombaton **Sienai Szt. Katalin** egyháztanítónak, Európa társvédőszentjének ünnepe lesz.

SZENTSÉGIMÁDÁSI NAP

Az év mind a 365 napján szentségimádást tartanak Főegyházmegyénk valamelyik Templomában. A **Szent Tádé kápolna szentségimádási napja április 21-én, pénteken lesz.**
Az Oltáriszentséget a szentmise előtt, délután 4-től 5-ig helyezzük ki adorációra. 17 órakor szentséges litánia.

FONTOS TUDNIVALÓK AZ SZJA 1 + 1 %-ÁNAK FELAJÁNLÁSÁRÓL

Az idei évtől a NAV elkészíti számunkra a bevallás-tervezetet, emiatt azonban ne feledkezzünk meg arról, hogy a kétszer egy százalékokról továbbra is nekünk, külön kell rendelkezünk!

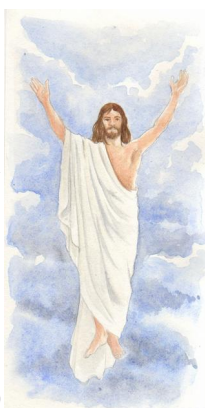
Fontos, hogy azok is kitöltsék az 1%-os lapot a MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZ javára (technikai száma: 0011.), **akiknek az adója egyébként nulla forint** (például a családi adókedvezmények miatt).

Az adóhatóság ugyanis az egyháznak járó támogatás megállapításánál a rendelkező személyek összletszámát is figyelembe veszi. Felajánló lapokat a hátsó padokon találhatunk. Részletesebb tájékoztatás a www.johelyrekerul.hu oldalon.

A második 1%-kal jótékonyági célokat szolgálhat. Amennyiben plébániánkat kívánja segíteni, a **SZENT TÁDÉ ALAPÍTVÁNY AZ IFJÚSÁGÉRT** (adószáma: 18055971-1-43), ha pedig Karitászt célokat szeretne támogatni, akkor a **KARITÁSZT TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY** (adószáma: 19666275-1-43) javára szíveskedjék rendelkezni! Minden felajánlás számít! **Köszönjük szépen!**

HÚSVÉTI ÜNNEPI MISEREND

- Április 9. Virágvasárnap:**
11³⁰ Ünnepi mise a templomi kórossal. Egyébként a szokásos vasárnapi miserend.
- Április 13. Nagycsütörtök:**
10⁰⁰ Olajszentelési mise a Szent István-bazilikában
18⁰⁰ Szentmise az utolsó vacsora emlékére (a kápolnában és a templomban is !)
22⁰⁰-ig Virrasztás (20³⁰-tól: az ifjúság imaórája)
- Április 14. Nagypéntek:**
15⁰⁰ Keresztút a Kruspér utcai kápolnában
18⁰⁰ Szeretők kezdete (igeliturgia, passió, hódolat a kereszt előtt, áldozás, szentsírnyitás)
A szeretőn a plébániai kórus énekel.
21⁰⁰ Fáklyás keresztút a templomkertben
22⁰⁰-ig Virrasztás
- Április 15. Nagyszombat:**
8⁰⁰-tól Egész napos szentsír látogatási lehetőség
8⁰⁰– 9⁰⁰ Gyónási lehetőség (a kápolnában és a templomban is)
20⁰⁰ A húsvéti vigília szerető (tűzszenelés, húsvéti örömeinek, igeliturgia, eukarisztia liturgiája, feltámadási körmenet). Énekel: a templom kórusa.

- Április 16. Húsvétvasárnap:**
9⁰⁰ Diákmise.
(A mise után a templomkertben ajándékkeresés a gyerekeknek)
11³⁰ Szentmise
Énekel: az Imperatrix Együttes.
Művészeti vezető: Srajber Zsolt.
- Április 17. Húsvéthétfő:**
11³⁰ Szentmise

A KRUSPÉR UTCAI KÁPOLNÁBAN:
Virágvasárnap: 8 és 19 órakor szentmise.
Nagycsütörtök: este 6-kor szentmise az utolsó vacsora emlékére.
Nagypéntek: du. 3-kor keresztút.
Húsvétvasárnap, húsvéthétfő:
Szentmise: 8⁰⁰ ; 19⁰⁰
A többi szerető a Magyar Szentek Templomában!

2017. április 8-án, szombaton este ½ 8-kor templomunkban az **Imperatrix Énekegyüttes**, a **Pestszentlőrinci Főplébániatemplom kórusa**, valamint az **Albinoni Kamarazenekar** ALESSANDRO SCARLATTI **János-passióját** adja elő. Szeretettel várunk mindenkit!

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon, vagy a 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. **Megújult honlapunk:** www.magyarszentek.piar.hu.